

פסוקי התורה שבכתב

אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלֹהִים [אל תעסיקו את מחשבותיכם בהבלי עבודה זרה] וְאֱלֹהֵי
מִסְכָּה [אלילים, שנוצקו ממתכת (ת"א)] לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

ויקרא יט,ד:
האיסור לפנות
אחר עבודה זרה

כִּי יִכְרִית יי אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אִתָּהּ בְּאֵשׁ לְרֵשֶׁת אוֹתָם מִפְּנֵיךָ,
וַיִּרְשֶׁת אוֹתָם וַיִּשְׁבֶּת בְּאַרְצָם: הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תִּנְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׁמֵר
מִפְּנֵיךָ, וּפֶן תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֵּה אֶת
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵעֲשֶׂה בְּךָ גַם אֲנִי: לֹא תַעֲשֶׂה בְּךָ לִי אֱלֹהֶיךָ, כִּי כָל תּוֹעֵבֵת
[ריחוק] יי אֲשֶׁר שָׁנֵא עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ
בְּאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם:

דברים יב,כט-לא:
האיסור לשאול
על דרך עבודתה
וההתרחקות
מדרכי הגויים

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם,
וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם [בכפירה] וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם [בזנות ובתאוות] אֲשֶׁר אִתָּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם:

במדבר טו,לט:
האיסור לתור
אחר עבודה זרה
והמינות

וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד רְמָה [במרד] מִן הָאֲזֹרַח וּמִן הַגֵּר אֶת יי הוּא מְגַדֵּף
[מקלל], וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמָּה [אין לה חלק לעולם הבא]: כִּי דָבַר יי
בְּזָה וְאֶת מִצְוֹתוֹ הִפְרָה, הִכְרַת תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנָה בָּהּ:

במדבר טו,ל-לא:
המגדף

לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת,
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם, כִּי אֲנֹכִי יי
אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵוֹן אֲבֹת עַל בְּנֵי עַל שְׁלֹשִׁים [הנכדוים] וְעַל רַבְעִים
[הנינים] לְשָׁנָאִי: וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלִפִים, לְאֶהֱבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:

שמות כג,ה:
האיסור לעשות
עבודה זרה

כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עֲרִיף אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְתָּ שָׁם לֵאמֹר: יִצְאוּ
אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעַל [בלי עולו של ה' (רש"י)] מִקְרַבְךָ וַיִּדְיָחוּ אֶת יִשְׁבֵי עִירָם
לֵאמֹר, נִלְכָה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אַחֲרֵים אֲשֶׁר לֹא יַדְעֹתָם: וְדַרְשֶׁת וְחִקְרֶת
וְשִׁאלֶת הַיֵּטֵב, וְהִנֵּה אָמַת נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ:
הִכָּה תִכָּה אֶת יִשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי חֲרָב, הַחֲרַם אִתָּהּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ
וְאֶת בְּהֵמָתָהּ לְפִי חֲרָב: וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִקְבֹּץ אֵל תּוֹף רַחֲבָה וְשִׂרְפָתָהּ
בְּאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ בְּלִיל לִי אֱלֹהֶיךָ, וְהָיְתָה תֵל עוֹלָם לֹא
תִבְנֶה עוֹד: וְלֹא יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֲרָם [המועמד להשמדה], לְמַעַן
יָשׁוּב יי מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיךָ וְהִרְבֶּה בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמְרֵי אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם,
לַעֲשׂוֹת הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יי אֱלֹהֶיךָ:

דברים יג,יג-יט:
עיר הנידחת